

תלמודו בידו

דף קיב עמוד א

יבמות

- א] כמה זמן יבם עשוי להעמיד עצמו שלא לבא על יבמתו ?
- ב] יבמה שבתוך שלשים יום מזמן שנתייחדה אמרה שלא נבעלה והוא אומר בעלתי, מי נאמן ?
- ג] באופן הנ"ל, מה הדין אם טוענים כן לאחר שלשים יום ?
- ד] אלו נשים היו חכמים בתחילה אומרים שיוצאות מבעליהן ונוטלות כתובה וחזרו בהן ?
- ה] מה דינן של נשים הנ"ל להלכה ?

- א] ר' יוחנן: לר' מאיר עד שלשים יום. ולר' יוסי אינו מעמיד עצמו ביחוד הראשון. רבה: גם לר' יוסי עד שלשים יום, מכיון שאינו רגיל להיות עמה, מתבייש ממנה.
- ב] היא נאמנת. שעד שלשים יום היבם מעמיד עצמו שלא לבעול, וכופים אותו לייבם. אם יש בידה גט יבמין: אסור לו לבא עליה, וכופים אותו לחלוץ לה. והואיל וטוען שבעל, צריך לתת לה גט נוסף, מלבד החליצה, שיש ביאה אחר הגט. - צרתה מותרת מיד, שחזקה שהיבם בא על היבמה מיד כשנתייחד עמה.
- ג] היבם נאמן ויתן לה גט, אך מבקשים ממנו שיחלוץ לה [שדבריה היא אסורה]. חזר היבם והודה לדבריה, אינו נאמן בהודאתו, וצריכה גט וחליצה. היא אומרת נבעלתי והוא אומר לא בעלתי, היא נאמנת, ויוציא בגט ואין צריך חליצה.
- ד] 1. אשת כהן האומרת שנאנסה ואסורה לבעלה. 2. טענה שבעלה אינו נזקק לה. 3. נדרה הנאת תשמיש מכל היהודים ובעלה בכלל [ובכך הראתה שתשמיש קשה לה].
- ה] חזרו לומר שאינם נאמנות, שמא נתנו עיניהן באחרים. והאומרת שנאנסה, תביא ראיה לדבריה. טענה שבעלה אינו נזקק לה, בית דין יבקשו מבעלה להתנהג עמה כמנהג בני אדם. נדרה הנאת תשמיש, יפר הבעל חלקו ומשמשו, ואסורה לשאר היהודים.